

THEMA: UW WIL GESCHIEDE ...
ONZE EN ALLER WIL
VADERS WIL

Dat is een diep-ingrijpende bede, deze derde bede, geliefde gemeente.

En ik ben mij ervan bewust dat we daar ook maar weer íets, zo het God geeft, van mogen zeggen.

Als het gaat over de wil van de Heere dan komen er zoveel vragen bij de mens boven. Misschien niet bij iedereen, maar bij velen wel.

En, ik moet eerlijk zeggen, het heeft mij persoonlijk ook altijd buitengewoon aangegrepen, tot nu toe, als het gaat over de wil van de Heere, in verband met het kwaad, de zonde, en allerlei andere dingen waar wij in het leven, via anderen of persoonlijk, mee te maken krijgen.

Dat dateert al, die kennismaking met de wil van God, toen ik nog een jongen was en - nou, het werd geen kerkstrijd, zo niet - met intense belangstelling van mijn vader hoorde hoe hij in een nogal fikse strijd gewikkeld was met de overige leden van de kerkeraad. En dat ging over de wil van de Heere.

Het ging daarover dat mijn vader - dat weten we nog wel, want dat klonk ook door toen hij al oud was - heel veel dingen op rekening van de duivel schreef. Dat kon hij zo hardgrondig doen: Die lelijke helhond, die van alles de schuld is. En dat je maar het beste die duivel uit kan schelden en hem de schuld geven. Maar - wat de aanleiding direct was, weet ik niet; ik dacht een prediking over zondag 10; waar het ging over dat alle dingen, voorspoed, tegenspoed, vruchtbare, onvruchtbare jaren, gezondheid, ziekte, niet bij geval, maar uit Zijn Vaderlijke hand ons toekomen. Nou, mijn vader zei: Ja, daar ben ik het niet helemaal mee eens, want je kunt toch niet zeggen dat de Heere God dat kwaad en die ellende wil; dat is toch zuiver het werk van de boze. Ja, maar je hebt het toch gehoord, het staat toch in de catechismus; alles, alles uit Zijn Vaderlijke hand. Nu was mijn Vader ook sterk in de Schriften. Die zei: Hoe moet ik dan verklaren dat ik lees van die vrouw, die 18 jaar ziek was, gekromd door één of andere ziekte, waarvan Jezus zegt: Moest deze, die de satan nu 18 jaar gebonden heeft, een dochter van Abraham, niet vrij, losgemaakt worden op de dag van de sabbat? Dat deed toch de satan? En als die ongelukkige mensen bij de Heere kwamen - ik breid dat nu zelf een beetje uit - bezeten door een boze geest, dan ontfermde de Heere zich toch over die mensen en Hij dreef die boze

CATECHISMUS ZONDAG 49

geesten er toch uit?

Nu, ik kan me herinneren dat, eigenlijk vanaf dat moment - later komen er weer heel andere dingen, natuurlijk - de gedachten daarover zich vermenigvuldigden en dat je ook een beetje blijft, ook bij de nieuwere ontwikkelingen, de latere theologen, niet alleen van vroeger, maar ook van nu, zoals professor Van de Beek, die er een studie van gemaakt heeft en een symposium over gehouden heeft 'Het waarom van het lijden' en ook van Israëliëse zijde; ik heb daar wel eens iets van aangehaald, een rabbijn in Amerika, die met zijn geruchtmakende boekje 'Als het kwaad goede mensen treft' heel wat stof deed opwaaien. Ik heb me zoveel mogelijk daarvan op de hoogte gehouden om te weten wat er zoal gezegd wordt. En je doet ook de ontdekking dat uiteindelijk niet één werkelijk een afdoend antwoord kan geven. Want ik ben een kind van mijn vader, dus stond ik naast mijn vader, zoals altijd, hoewel ik er toch genuanceerd over ben gaan denken. Ik heb me ook weleens geroepen gevoeld om te zeggen: Ja, nu moet je niet alles projecteren op de duivel, want dat wordt dan een soort kop van Jut - dat heb ik ook weleens tegen iemand moeten zeggen - maar zelf blijf je een beetje op een afstand. Het gaat over jou! Het gaat over mij! Je kunt natuurlijk een bepaalde projectie krijgen op de duivel die ook weer niet Bijbels is. Maar dat neemt niet weg, ik ben ervan overtuigd dat de satan enorm veel kwaad en ellende sticht en aanricht.

Maar, ja, ik heb daar natuurlijk ook in de loop der tijden gedachten over gekregen - daar ben ik nog niet uit; je moet niet denken: O, die man die weet het wel, die zal tenslotte wel eens even met zijn mening de zaak ..... Nee!

Nee, dat is met het hele Woord zo dat je elke keer weer je bewust wordt: Och, dat heb ik nooit gezien, dat heb ik nooit geweten. En dat opeens de Heere, als het ware, je ogen er voor opent en dat je het ziet. Iets wat daarvoor soms een onbeduidend onderdeelje leek. En dat je opeens merkt: Nee, daar gaat het juist om. Natuurlijk heb je in de loop der tijden van een mens zijn leven dat je bepaalde gedachten daarover krijgt. Maar, nogmaals, dat betekent niet dat ik het antwoord kan geven op allerlei vragen.

Ik wil trachten een klein beeld te geven, een klein inzicht in de vragen en misschien ook de antwoorden waar het nu om gaat.

Bijvoorbeeld: Het gaat over de wil van God. Dat er niets gebeurt buiten Zijn Goddelijke wil. Geen musje van het dak valt. Ja, ook de haren uws hoofds zijn allen geteld. Kun je nu zeggen, als er vreselijke dingen gebeuren, dat is Gods wil? Als je wel eens in kanker-centra bent geweest dan zie daar ook die stakkers van kinderen, twee, drie, vier jaar, sommigen worden er zelfs mee geboren. En als die kinderen dan een zware behandeling ondergaan, dan zijn ze zo vreselijk ziek en zo getekend, dat, je weet je eigenlijk geen raad. Je weet je geen raad. Met jezelf ook niet. Dat je het zelf nog niet hebt! En dat zo'n kind daar, in knop nog, een klein mens, dat die daar zo ontzettend lijdt. Nu kan je natuurlijk zeggen: Wij en onze kinderen zijn aan de dood, aan allerlei ellende, ja aan de verdoemenis zelf, onderworpen. Als je dat werkelijk meent, zó meent, dat de tranen over je gezicht lopen, en dat je zegt: O God, dat is nu mijn schuld, want ik ben die Adam. Dan zal ik er niets van zeggen. Want dan weet ik, vooral in onze mondige tijd, dat het besef

CATECHISMUS ZONDAG 49

van de absolute soevereiniteit van God, die doet wat Hem behaagt, één van de dingen is die voor de moderne mens zo onacceptabel is, een Macht, een Wezen, een God bóven hem, Die doet wat Hem behaagt. Daar verzet zich in een mens álles tegen. Dus, het is terecht als je dat óók zegt. Alleen, als je het zegt door jezelf ervan te distantiëren, zoals ik vanmorgen aanhaalde (Tekst: Micha 7 : 18 en Mattheüs 18 : 27), zoals de Joden zeggen, daar zit zo'n ongeluk aan de kant van de weg, een blinde of een lamme: Ja, God is rechtvaardig, Die weet de zondaars wel te vinden. Als je het zó zegt, dan ben je ook ver van huis. Dan is er niet echt die gemeenschap. Niet dat we dat kunnen, want je kúnt het niet dragen. Ik heb maar één keer in mijn leven, terwijl ik in Rotterdam op een bus stond te wachten of een tram, dat gehad. Toen kwam er een groep ongelukkige kinderen aanwandelen met begeleider en ik keek daar gedachteloos naar - ik heb zelf ook een zus, trouwens, die haar leven lang al in een inrichting verblijft - en opeens zág ik het echt. Van die verwrongen gezichtjes, misvormde kinderen. En daar overviel me zo'n vreselijke weedom, dat ik in tranen weggelopen ben. Ik kon het níet dragen. Daar zou je ook aan sterven. Niet in de zin van alleen maar: Die arme stakkers, maar via die arme stakkers kwam het bij míj. Dat ík nu God verlaten heb, in Adam gezegd heb: Ik zal het zelf wel uitzoeken. En dat dat nu mede de gevolgen zijn. Dat kan je niet dragen. Op de bodem aller vragen ligt der wereld zondesschuld. Maar als dat eens even op een mens afkomt: Ligt MIJN zondesschuld, dan zou je niet kunnen leven. Zo ontzettend erg is dat. Maar daarom, ik bedoel er dit mee: Een mens kan op twee manieren zeggen: We zij aan allerlei ellende onderworpen en aan de verdoemenis, dus ..... Ja, eigenlijk denk je: Als het met mij nou nog maar meevalt, dat ik niet zo .... Maar dan is het niet goed. Dat kan die Oudste Broeder ook niet bedoeld hebben toen hij Zijn leerjongens bij de arm greep en zei: Luister nu eens, jullie moeten ook zeggen: Vader, Uw wil geschiede. Toen zal Hij vast dat niet bedoeld hebben. Toen zal Hij ook niet bedoeld hebben een soort berusting, die wel een christelijke lijkt, om, wat er ook gebeurt te zeggen: Je moet er maar in berusten. Dat is vaak dan het troostwoord voor ongelukkige, getroffen mensen in het leven: Je moet er maar in leren berusten. Maar bedoelt Jezus dat? Of zou Hij misschien het tegenovergestelde bedoelen? Dat het niet een soort bede is dat we er maar in berusten, maar juist niet!

Zo kan je de vragen vermenigvuldigen.

Wat is het verband: God - zonde?

Wat is het verband van God in de gebeurtenissen van deze wereld?

Waarom komt daar een watersnood en daar niet?

Waarom komt daar een aardbeving en daar niet?

Is dat speciaal ergens om?

Is die slechter, is die beter?

Of is het alleen maar een natuur-gebeuren?

Kijk, Job zei, in zijn grote nood, - en daaruit heb ik ook iets gezien van de eenzijdigheid van sommige antwoorden; tegenwoordig is het actueel om alles, dat is een groei-proces geweest van, naar mijn weten, vooral een dertig, veertig jaar, naar dat

CATECHISMUS ZONDAG 49

actuele, waarbij het de gewoonte is om ver afstand te nemen van die oude stellingen van de catechismus dat alle uit Zijn Vaderlijke hand komt en van al die christelijke liederen die er zijn 'Vader, wat Gij doet is goed' en 'alles is goed' en 'dat we er maar in mogen berusten', enz. Daar wordt door actuele predikers afstand van genomen. Het is net alsof ze God moeten rehabiliteren: Mensen, zo is God niet; dat is een verkeerd beeld; dat hebben ze in de reformatie niet duidelijk gezien; wij moeten dat verder oplossen. En dan krijg je, naar mijn oordeel, ook weer een doorvloeiing, een eenzijdig antwoord. Ik zeg dat omdat ik zo getroffen werd door Job als hij zegt: Zouden wij het goede van God ontvangen en het kwade niet? Dan kan je zeggen: Ja, maar het was toch de duivel? Job was in de war. Job dacht dat het kwaad ook van God kwam, maar dat kwam van de duivel. Dat is het hem juist. Ja, ergens heb je daar gelijk in. Maar in de beleving van Job kan je toch niet zeggen dat hij daar een leugen spreekt. En als je het dan leerstellig wilt zeggen, dan kan je toch ook zeggen: Ja, maar de Heere gaf dan toch die satan de ruimte en de macht om dat te doen met Zijn knecht Job. Dus, kijk, je kunt er de Heere niet buiten zetten. Buiten het kwaad, buiten de zonde.

Ja, als iemand nu, zoals ik net zei, heel jong ongeneeslijk ziek wordt, kan je dan zeggen: Dat is Gods wil?

Als een jonggehuwd echtpaar van elkaar moet scheiden, door de dood, kan je dan zeggen: Dat is Gods wil?

Als twee mensen menen dat ze niet verder kunnen met elkaar in het leven, kan je dan zeggen: Dat is Gods wil?

Als je nu bedenkt dat er miljoenen bij miljoenen Joodse mensen in de gaskamers zijn omgebracht, kan je dan zeggen: Dat is Gods wil?

Of, kan je zeggen: Dat is NIET Gods wil?

Je voelt wel aan, lieve mensen, dit zou nog met veel uit te breiden zijn, maar ik wil jullie niet in al die moeizame dingen betrekken. Maar je voelt wel aan waar de vragen liggen. De dingen, de raadsels, die wij niet op kunnen lossen.

Als iemand zo vreselijk diep in de put zit dat alles en iedereen hem teveel is en hij gaat alles verwaarlozen, kan je dan zeggen: Dat is Gods wil?

Als iemand zijn leven op een andere manier vergooit in het kwaad, de zonde, kan je dan zeggen: Ja, dat is Gods wil?

Als de broers Jozef verkopen, is dat Gods wil?

Maar Simson dan, hij koos een meisje uit de Filistijnen, en dat mocht hij helemaal niet doen; zijn vader en moeder hadden groot gelijk; maar er staat: Zijn ouders wisten niet dat het van de Heere was; het is alsof de schrijver fijntjes opmerkt en ons laat weten: Ja, dat konden die mensen niet weten, die mensen hadden gelijk; die zeiden: Je gaat toch niet met zo'n Filistijnse, jongen, er zijn toch meisjes genoeg in ons eigen land en volk? Dat was goed. En toch laat de schrijver merken: Er zat meer achter: God. God zocht gelegenheid tegen de Filistijnen om Israël te verlossen.

CATECHISMUS ZONDAG 49

En als dan alle dingen moeten medewerken ten goede, die naar Zijn voornemen geroepen zijn, waarom zal de zonde dan niet moeten meewerken?

Waarom weten we van Psalm 51 in de Bijbel?

Kohlbrugge merkt heel scherp op: God snijdt soms een heilige de neus en de oren af. Dat hij daar weg komt te vallen. Opdat wij er allemaal wat aan zouden hebben. En zouden leren: Genâ, o God, genâ.

Och, je komt er niet uit.

Daarom, geliefde gemeente, ik heb een paar dingen genoemd, voor u, daar mag u ook over nadenken, je hoeft er ook niet uit te komen, maar tegelijkertijd wil ik nu ook trachten aan de hand van de catechismus, daar iets over te zeggen.

Wat bij de vorige bede gold, geldt ook hier: Het koninkrijk is gekomen en daarom: Uw koninkrijk kome!

De wil IS geschied, gedaan vervuld. Daarom mogen wij bidden: Uw wil geschiede!

Dat moet het verrassende zijn, dat die Oudste Broeder, Jezus Christus, die daar gekomen is in die verdorven wereld onder die eigenwillige mensen, eigenwijze mensen, die heel goed wisten wat de wil van God was, tenminste, hun waren de Woorden toebetrouwd. Hadden zij niet de wet en de profeten en de Psalmen? Zou je niet kunnen zeggen: Wat is dat een kostbaar gebod? Een kostbare wilsopenbaring? God lief te hebben en de naaste als onszelf. Waarin God ook zorg draagt voor je leven, voor je ouders, voor je bezit, op de goede manier dan, voor je huwelijk, de naam van de naaste. Nou, dat is zo duidelijk. Dat is zo allesomvattend, dat iemand die helemaal niet van de Bijbel weet, die zou, vooral wat de tweede tafel betreft, zeggen: Was het maar alvast zo, dan zou het heel wat anders uitzien op aarde.

Dus, als je nu bedenkt dat Gods wet bevat Zijn wil. En Jezus heeft dat verduidelijkt in de bergrede zodat niemand zich vergisse wat nu eigenlijk Gods wil is. Niet blijven hangen aan een letter, uitwendig, formalistisch.

Maar dit is de geest, zegt Jezus, van binnenuit.

Want als je denkt: Dat moet ik ook hebben, dan ben je al aan het stelen.

Als je een blik slaat op een vrouw en de begeerte is in je hart naar die ander, dan ben je al een echtbreker.

Als je tegen je medebroeder zegt: Jij bent gek, je bent een zot, je bent een dwaas, in je nijd. Dan ben je strafbaar voor het helse vuur. Dat heb je niet te zeggen.

Jezus gaat zo ontzettend ver als Hij in Mattheüs en ook in Lukas die wet gaat verklaren, dat je het nog beter weet wat God nu éígenlijk bedoelt, wat Hij nu eigenlijk wíl, hoe het zijn zal. Dat ziet er mooi uit. Wees eerlijk, is het niet een verrassend vergezicht als je leest wat God wil. God Zijn eer en de mens zijn geluk. Hij mag God liefhebben, maar onder elkaar ziet het er ook mooi uit. Er hoeven geen atoombommen gemaakt te worden. Er hoeven niet allerlei gruwelijke wapens bereid te worden. Niet over elkaars lijk. Niet over elkaars vrouw, of kinderen. Dat heeft God toch allemaal gezegd? En alles wat daar niet mee overeenstemt dat moet eruit. Het moet goed zijn. Zoals het Oude Testament dat zo mooi kan zeggen: Onder de wijnstok en onder de vijgeboom. In vrede zie je de kindertjes spelen op de straat. Daar gaat een bruid en een bruidegom, voorafgegaan door de muziek. Daar zit een

CATECHISMUS ZONDAG 49

grijsaard op zijn stoeltje met een vergenoegde glimlach het leven gade te slaan. Er is geen armoede. Er zit geen bedelaar aan de weg. Allemaal goed! Is het niet ideaal? God zegt het niet voor niets: Och, had naar Mijn raad zich Mijn volk gedragen; Och had Israels zaad op die effen paân, ijd'rig willen gaan, naar Mijn welbehagen. Hun vrede zou zijn geweest als een rivier. In het kort zou Ik hun vijanden gedempt hebben. Het zou niet zo'n martelgang zijn geweest. Maar Mijn volk wilde Mijner stem niet gehoorzamen. Ze hadden er geen zin in. Ze deden het niet. Maar, om kort te zijn, het was toch wel een verrassend beeld. Geen beeld, een verrassend schilderij, wat God voorhoudt. Zegen in huis, in de stal, in de bakkerij, in de slagerij, overal zegen! Ga je een dagje uit - gezegend! Kom je thuis - gezegend! Vrede. En aan het eind: Verzadigd van het leven je overgeven in de handen van God. Zoals je leest: Hij stierf oud en der dagen zat, het was genoeg. Genoeg geleefd. Als een korenschoof verzameld, rijp, gerijpt, klaar voor de bestemming.

Die wil van God is goed. Dat is Gods wíl. Dan moet je al het andere even laten rusten, in je gedachten. Ik heb misschien wel wat aangedragen waar je over zit te piekeren, maar dat geeft niet. Dat is wel eens goed. Want God is groot en wij begrijpen het niet. Ik zeg dat soms expres omdat we altijd van die pasklare antwoorden hebben. Daar kan ik nooit zo goed tegen dat mensen altijd, als het over de Bijbel gaat, dan .... Ja, het is toch vaak zo oppervlakkig, het is niet beleefd, het is niet echt doorleefd, het is een formule geworden. Dan hoor ik liever iemand soms zeggen - het klinkt gek hoor - Ik ben het er helemaal niet mee eens. Ik heb zelfs - maar dat ben ik, hoor, dat moet je me maar vergeven - wel eens gedacht: Jij, vloeker, bent dichterbij God dan dat je het zelf weet. Dichterbij dan een mens die met een uitgestreken gezicht zit te bidden en eigenlijk niet eens weet wat hij zegt. God bestáát gewoon niet voor hem. Voor die vloeker wél, soms. Dat hij zegt: Was ik maar nooit geboren. Waarom leef ik? Waarom ben ik hier? Al is hij in verzet, het is een factor soms, voor de mens in zijn woede en in zijn tegenstand.

Maar, Gods wil is goed.

Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is. Het is zo ontzettend groot. Zo iets dat je zegt: Oh, daar zal ik nooit komen, dat bestaat niet. Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden. Al staan de mensen te razen, al gooien ze de aardappels in de vernieling omdat er teveel zijn en ze niet genoeg centen krijgen - dat moet allemaal van de economie - al buit de één de ander uit, God laat Z'n zonnetje schijnen over bozen en goeden en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Wij vinden ons al een hele piet als er een kleinigheidje is, wat we dan zeggen, nou ja, praten we niet meer over; nou, dat zal ik maar vergeven. Dan vinden we ons al heel wat. Het is niks.

Maar als je dan die verklaring leest die Jezus geeft aan die wil van God in Zijn heilige wet. Dan zeg je: Kostelijk, kostelijk. En is het nóg waar: Welzalig elk die het recht betracht, die te allen tijde Zijn wetten acht. Dat is eeuwig, onherroepelijk waar. Die wars van het kwaad niet in de zonde leeft, maar zijne gang bestiert naar 's Heeren wetten; Gij, grote God, die ons bevelen geeft. Dat we aan die wil verkleefd zouden zijn. Onze overpeinzingen Zijn wil als het hoogste goed. En dan met Mattheüs erbij en Lukas en Jezus erbij die dat dan nog eens uit gaat leggen, over

CATECHISMUS ZONDAG 49

barmhartigheid, geloof, liefde. O, dan schrompelt een mens, als je het goed mag horen, in elkaar. En dan kan je je er niet afmaken door te zeggen: Nou ja, maar dat is onzin, dat kan niet, dat bestaat niet. Een mens blijft een mens. Daar kan je je er niet mee afmaken. Je wordt overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel, dat je ziet: O, al ben ik zo'n ellendeling, maar dat is waar, dat is echt, dat is zaligheid. Om nu die God lief te hebben boven alles en de naaste als jezelf. Dat is léven! Daarom zei Mozes: Denk erom, mannen, dit is jullie léven, hoor! Het andere is geen leven. Het andere is puur slavernij. God is niet bezig ons te indoctrineren door net zolang iets voor ons af te draaien, zoals soms ouders kunnen doen, weet je wel, dat het kind eigenlijk als een vormeloos, willoos schepseltje, ja zegt. Dat berust ergens op niets. Maar dat bedoelt God niet. God bedoelt niet ja-knikken. God bedoelt niet een soort kadaver-discipline. Nee. God bedoelt het échte leven, échte bevrijding. God bedoelt niet, nu ga Ik jullie in een fuik vangen, of dat die nu wet heet of evangelie, daar vang Ik jullie in, dan zit je ..... Nee, juist niet! God is juist bezig om een mens uit die fuik uit te halen. Of vind je niet dat het een fuik is waar we in zitten? Is het niet erg? Heb je nu ooit wel eens echt waarachtig positieve ervaringen gehad met jezelf? Met de zonde? Al deed je het nog zo graag. En al kon je het morgen weer niet laten. Maar kan je nu zeggen dat het je écht vrede geeft? Dat bestaat gewoon niet. Ja, misschien wel, die zich verblijden, staat er in de Bijbel, als kwaaddoeners, die niet kunnen slapen of ze moeten één of ander boos stuk hebben uitgevoerd. Maar ja, dat is dan ook heel verschrikkelijk ook. Dat is dan ook een vreselijk oordeel. Dat een mens zo weggevallen is en vervallen. Maar dat kan je toch niet zeggen dat iedereen dat zo voelt. Je voelt toch in het geweten en uit het Woord van God: Er is geen vrede; de goddeloze, zegt mijn God, hebben geen vrede. Kan je vrede hebben, man en vrouw, als je in ruzie leeft? Kan je vrede hebben als je hunkert naar die ander? Kind, kan je nu vrede hebben als je vader en moeder op alle mogelijke manieren een rad voor de ogen draait en dat je je eigen leven leidt, buiten God, buiten Zijn Woord? Al laat je het misschien niet, maar wees eens eerlijk, heb je daar vrede mee? Hebben de mensen vrede, die proberen een vredig gevoel te krijgen door allerlei hallucinatie-bewerkende middelen, drugs. Is het niet verlamdend? Ja, dat is ver buiten de deur. Is dat waar? Is dat echt zo? Ik zou het anders kunnen zeggen. Maar goed, ik hoop dat het zou is. Maar, is daar vrede in? Nee, maar je kunt er niet meer onderuit, je kunt er niet meer vanaf. Gods wil is toch goed? Kan je nu zeggen dat God dat wil? Nee toch? God zegt toch, door de mond van Zijn knecht: Kinderen, hoort naar Mij, aandachtig; doe niet mee met de rovers, de bedriegers, de dronkaards, de hoereerders, doe niet mee; laat je niet verleiden. Het lijkt allemaal zo mooi, maar het is niet mooi, het is niet echt. Het lijkt zo vrij, maar je bent helemaal niet meer vrij. Je bent verlamd. Je kunt niets meer, je hebt nergens zin meer in. Alle energie raakt op, het is weg. Dat zegt God. Je kunt toch niet zeggen: God wil dat ik dit of dat.

Nu komt die Oudste Broeder.

Ja, misschien ben jij het niet, zo'n spuiters of hasj-mens of wat er nog meer is, misschien niet, maar dat geeft niet. Ja dat geeft wel, ik ben er blij mee, ik ben er gewoon hartstikke blij mee, kinderen, als je mag zeggen: Nee.

Maar nu komt die Oudste Broeder.

CATECHISMUS ZONDAG 49

Want je zult toch moeten toestemmen: Och, het is niet genoeg, hè? Aan de ene kant zoiets vermijden, maar aan de andere kant trap je weer ergens in, of, intrappen, zoek je een leefwereld op te richten die niet waar is, die niet echt vrijheid betekent, maar hoe langer hoe dieper slavernij.

Nu komt die Oudste Broeder.

Die komt bij mensen waarvan er een heleboel hard bezig zijn - dat denken ze - de wereld te redden. Maar van God moeten ze niets hebben. Zelfs de beste dingen die ze doen - en dat zijn er heel wat - die doen ze zélf. Eigenlijk bedoelen ze: Daar hebben we God niet voor nodig. Je hebt toch ogen in je hoofd? Je kunt toch denken? Je hebt toch je verstand? Dat is ónze wil! Het moet beter. Het moet anders. Het kan best goed zijn. Goede doelen. Goede resultaten. Hoe klein ook. En toch ben je er daar niet mee uit. Want het kan vijandschap zijn, bewust of onbewust, tegen God. In de vorm van: Wij klaren het wel, wij maken het wel voor elkaar. De gouden eeuw komt eraan. We zullen wel beginnen op school, over oorlog en over vrede. En zo groeit er een hele andere samenleving, hele andere ideeën. De mensen zijn gelukkig nu zo, het aantal dienstweigeraars dat is met sprongen gestegen. Maar waar komt het uit voort? Het kunnen op zich best aardige dingen zijn. Maar het kan net zo goed zijn, in Gods ogen, die autonome mens, die nóg niet gelooft dat hij een onbetrouwbaar, gevallen schepsel is, die buiten God verloren ligt. Dus, kind, als je bewaard mag zijn en je jezelf mag bewaren van de afgoden, prijst God. En, kind, als je misschien in het verborgene een dubbel leven leidt, hoor naar het Woord.

Daar komt die Oudste Broeder.

Want God heeft overal gezocht of Hij ergens een punt kon vinden, een aanknopingspunt, dat je zegt: Ja, dat is het, die moet de leiding hebben, die zal het verlossende woord spreken of die zal de verlossende daad stellen. Hij zocht alom, maar ach, Hij vond er geen. Want die goede man die bezig was geld in te zamelen heeft op een goede dag, toen hij klem zat, gedacht: Nou, ik haal wel wat uit de pot, dat komt wel weer goed; maar een maand daarna had hij weer een hoop tekort, en toen heeft hij ..... Het kan een penningmeester zijn van het Rode Kruis of van Draagt Elkanders Lasten of van de kerk. Je zou zeggen: Potentieel zijn we allemaal ergens dieven. Eerovers. Al komt het er niet bij iedereen, gelukkig maar, uit, het zit er in. Dat bedoelt God nu. Hij ziet níemand waar Hij iets op kan bouwen.

En toen heeft - in de eeuwigheid al, daar krijg je te maken met de wil van God - Vader gezegd: Mijn wil moet gebeuren. De Zoon heeft gezegd: Ik kom om Uw wil te doen. En Hij is gekomen. Wij kunnen het haast niet meer beleven, wij moderne mensen, maar we zouden eigenlijk een gat in de lucht moeten springen, maar dat kan ook niet, daar hebben we de Heere God voor nodig om het níeuw te horen. Dan zou je toch een gat in de lucht springen.

Daar komt Hij. Ik kom, o God, om Uw wil te doen. In Bethlehems stal lag Christus de Heere. In doeken gehuld als Kindje terneer. Hè? Ja, dat is Gods wil. Dwars door de schepping, door de zonde, door alle verwarrende omstandigheden en ziekten en toestanden en sterfgevallen, door alles wat er zich afspeelt heen, daar komt God. En die stuurt die Oudste Broeder naar die leprozerie, naar die melaatsen.

Nu ga ik heel ver, maar God zal het me niet kwalijk nemen en anders merk ik het.

CATECHISMUS ZONDAG 49

Nu komt die Oudste Broeder en die zegt: Jongens, luister eens, Ik wil jullie wat leren, voor jezelf, maar ook voor Mij. Helpen jullie Mij ook een beetje? Hij is gekomen om anderen te helpen en toch wil Hij ook geholpen worden. Hij zegt: Luister eens, willen jullie ook niet vergeten Zijn Naam, Zijn rijk, Zijn wil. Want van de Naam komt niets terecht van het koninkrijk komt niets terecht als Zijn wil niet gebeurt. En Ik ben gekomen. Dat is de wil van God. De wil van God is Jezus Christus. Het heil. Ik ben gekomen, maar het kost Mij alles. Soms dan ben Ik zo bedroefd. Dan zit Ik alleen 's nachts op de bergen te smeken en te roepen tot God. En het zal nog wel erger worden. Ik zal overgeleverd worden in de handen der zondaren. Maar Ik wil Gods wil doen. Ik wil Mijn Vaders wil doen. Wat er ook gebeurt. Ik hoop het niet, maar al zouden jullie Me allemaal in de steek laten, Ik blijf staan. Vader wil dat het gebeurt! Alles! Daarom, zullen we samen bidden: Uw wil geschiede. Want Ik voel dat het steeds dichterbij komt. Tenslotte zijn ze in de hof van Gethsemané. En ja, Jezus is ook een waarachtig mens. Laten we zeggen, is het nu het schepsel, op zich, eigen om te lijden? Om onder te gaan? Om verlaten te worden? Kan Jezus dat nu willen, als waarachtig, zuiver mens. Dat Hij de gemeenschap kwijt is? Van God verlaten? Dan zou Hij niet waar en zuiver zijn geweest. Dan zou Hij net zo zijn als de mensen die soms zeggen: Het zegt mij niets. Hem zei het ALLES. En toen viel Hij en Hij bad: Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbij gaan, want dit kan Ik niet willen, om alleen te zijn zonder U. Ik heb toch altijd Uw wil gedaan. En tenslotte: Vader, niet Mijn wil, Uw wil geschiede. Toen is het gebeurd. Toen heeft die Oudste Broeder álles op Zich genomen. En, wij stonden er bij. En, niemand begreep het. Iedereen zei: Het gaat verkeerd, het gaat fout. Alzo verdorven was Zijn gelaat, meer dan van iemand. Ik heb het nooit gezien, dat kan niet. Ik heb het wel eens gedacht om het te mogen zien, maar ik denk dat je gelijk sterft, als je het echt geestelijk ..... Alzo verdorven, het gelaat van de Middelaar, die Gods wil doet. Ik weet, oorlog is erg, ziek zijn is erg, alles is erg. Ik kan alles niet op zijn poten zetten, op zijn plaats als een stoel, die op orde staat. Dat kan ik niet. Maar ik mag wel zeggen: Hier zijn we in het hart van de wil van God. De wil van Degene die Jezus gezonden heeft. Uw wil geschiede. Dan zegt Hij tegen die akelige mensen, die eigenwillige, eigenwijze mensen: Bidden jullie ook, Uw wil geschiede, want daar zijn jullie goed mee, dat is voor jullie winst, eeuwige winst. En dat niet alleen, maar - daar kom ik nog een keer, als de Heere wil, op terug - ook voor nu, in jouw en mijn kleine, nietige, zondige mensenleventje met al zijn verborgenheden en openbaarheden, hoe goed ook. Daar wil ik zo graag nog iets van zeggen. Komen we dan wel op het punt, wat Jezus allemaal heeft gezegd en wat God allemaal heeft gezegd in Zijn heilige wet? Ja, dat komen we wel. Straks volmaakt. Maar, we zullen er zo komen dat we zeggen: Mijn allerliefste Zaligmaker, dat U dat over gehad hebt om dat te doen! En van de weeromstuit zal de apostel schrijven: Wreekt uzelf niet, beminden, vergeldt niemand kwaad voor kwaad; draagt elkanders lasten en vervult alzo de wet van Christus.

AMEN